

Vážený pan
XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

Váš dopis značky / ze dne	č. j. / spisová značka	datum	vyřizuje / telefon / e-mail
SNPCS 00344/2019 / 16.1.2019	SNPCS 00566/2019	28. 1. 2019	Nagel / XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX

Věc: Odpověď na žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane,

na základě Vaší žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., doručené prostřednictvím datové schránky Správě Národního parku České Švýcarsko (dále jen „Správa NP“) dne 16.1.2019 a zaevidované pod č.j. SNPCS 00344/2019, Vám zasílám odpověď na Vaši žádost týkající se provozování vodních sportů na území Národního parku České Švýcarsko (dále jen „NP“ nebo „národní park“), konkrétně možnosti splouvání říčky Kamenice na území NP.

V první řadě je třeba uvést, že na základě ustanovení § 16 odstavec 2, písmeno n) (základní ochranné podmínky národních parků) Zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „ZOPK“), je na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí **zakázáno mj. splouvání vodních toků nebo jiné vodní sporty mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody**. Z výše uvedeného vyplývá, že pokud by Správa NP uvažovala o hypotetické možnosti povolit splouvání řeky Kamenice, musela by pro tuto aktivitu vyhradit místo, tj. konkrétní úsek vodního toku, a to tzv. opatřením obecné povahy. Druhou hypotetickou možností by mohlo být udělení výjimky, a to na základě žádosti konkrétního žadatele. V případě povolování výjimky (a velmi obdobně i v případě rozhodování o vyhrazení místa) by mohla Správa NP kladně rozhodnout pouze v případě, že by: a) veřejný zájem převažoval nad zájmem ochrany přírody, nebo: b) v zájmu ochrany přírody, případně: c) pokud by povolovaná činnost významně neovlivnila zachování stavu předmětu ochrany NP.

Je zřejmé, že varianty a) a b) by při rozhodování nepřípadaly v úvahu, neboť se jistě nelze domnívat, že by skupinový zájem příznivců vodních sportů a splouvání řek bylo možné považovat za zájem, který by převažoval nad zákonem jasně definovaným veřejným zájmem na ochranu přírody v národním parku, případně že by snad splouvání řek a vodní sporty byly aktivity, jejichž provozování na území národního parku by bylo v zájmu ochrany přírody. Zbývá tedy teoreticky varianta c), která připouští povolení určité činnosti, pokud **významně neovlivní stav předmětu ochrany NP**. V této souvislosti je však třeba připomenout, že převážná část vodního toku Kamenice (cca 9 km z celkové délky cca 12 km na území NP) se nachází v I. zóně NP, tedy v území s nejvyšším stupněm ochrany přírody a s nejpřísnějším režimem pohybu návštěvníků (pohyb umožněn pouze po vyznačených cestách) Předmětem ochrany

přírody v řece Kamenici a jejím nejbližším okolí jsou především společenstva vodních rostlin, vodní fauna (včetně lososa obecného a vydry obecné, prioritních druhů Evropsky významné lokality České Švýcarsko) a břehové porosty. Provozování vodních sportů by jistě v různé míře vedlo k narušování přírodního prostředí (přímé poškozování vodních rostlin, narušování přirozené dynamiky dna vodního toku, narušování rybích trdlišť, sešlap a eroze břehů a s nimi spojené riziko zavlečení a šíření invazních druhů rostlin, rušení živočichů nadměrným hlukem, zvýšené riziko ilegálního táboření a rozdělávání ohně atd.). Ačkoliv ve své žádosti naznačujete i možnost omezit povolení splouvání Kamenice např. pouze na období se zvýšeným průtokem vody, např. na jaře v období tání sněhu, případně po velkých deštích, nelze ani v těchto obdobích zcela vyloučit rušivý vliv splouvání na kvalitu přírodního prostředí, zvláště přihlídneme-li ke skutečnosti, že většina vodního toku na území národního parku se nachází v přírodovědně nejvzácnější I. zóně NP. Z výše uvedeného tak zcela zřetelně vyplývá, že provozování vodních sportů na řece Kamenici by vedlo k významnému ovlivnění stavu předmětu ochrany národního parku, a není tudíž možné tuto činnost povolit, případně vyhradit místo, kde by tato činnost mohla být provozována (pozn.: v současné době připravuje správa NP v souvislosti s novelou ZOPK návrh tzv. klidových území, které v jistém smyslu nahradí stávající I. zóny; také tento návrh počítá s vymezením klidového území v povodí řeky Kamenice, a to na stejném úseku, který je dnes zahrnut do I. zóny; důvody vymezení klidového území v této oblasti jsou prakticky totožné jako v případě vyhlášení I. zóny, tj. ochrana cenných biotopů a organismů na ně vázaných a regulace pohybu návštěvníků pouze po vyznačených trasách; ani po této úpravě tak nelze předpokládat, že by Správa NP přehodnotila své současné stanovisko týkající se možnosti individuálního splouvání řeky Kamenice).

K Vaší otázce týkající se zdánlivého rozporu mezi povolením provozu jízdy na pramicích a nepovolením individuálního splouvání Kamenice je třeba uvést, že jízda na pramicích není vodním sportem ani splouváním řeky ve smyslu sportovního zážitku, ale tradiční turistickou atrakcí, jejíž historie sahá až do 90. let 19. století, tedy do období více než 100 let před vyhlášením národního parku. Vlastní převoz na pramicích probíhá ve dvou úsecích (Edmundova a Tichá soutěska) v celkové délce cca 750 metrů. Plavbu provozuje obec Hřensko, a to na základě Koncesní listiny vydané Magistrátem města Děčína dle § 54 odst. 1. a 3. zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, pro účely provozování nepravidelné osobní vodní dopravy. Z hlediska zájmů ochrany přírody je důležité, že vysoký počet návštěvníků, kteří každoročně využijí tuto plavbu, prakticky nepřichází do kontaktu s cennými přírodními společenstvy vázanými na vodní tok Kamenice. Pohyb návštěvníků je zde totiž, v souladu s režimem I. zóny, umožněn pouze po vyznačených turistických cestách (a navíc regulován zábradlím znemožňujícím přístup k vlastní řece), resp. návštěvníci jsou ve dvou výše uvedených úsecích převáženi na pramicích, které v těchto místech vlastně nahrazují značené turistické trasy (morfologie soutěsky zde ani jiný způsob pohybu neumožňuje). Správa NP si je však, i přes výše uvedené, samozřejmě velmi dobře vědoma rizika negativního vlivu plavby na pramicích na cenné vodní ekosystém, konkrétně negativního vlivu existence příčných překážek (zdrží) na řece, které na jedné straně umožňují vzduť vodní hladiny a tím pádem umožňují i vlastní plavbu, na druhé straně však představují významnou umělou bariéru zabraňující přirozené migraci vodních živočichů. Z tohoto důvodu se Správa NP snažila minimalizovat tento negativní dopad výstavbou rybích přechodů (v současné době je připravován projekt na jejich modernizaci).

K Vaší poznámce, že smlouvání vybraných úseků řek je umožněno v Národním parku Šumava (ale také v Krkonošském národním parku) je třeba uvést, že na Šumavě (i v Krkonoších) je splouvání sice v omezené míře povoleno, ale většinou v okrajových částech NP a mimo území I. zóny (s jedinou výjimkou cca 400 metrového úseku Vltavy v úseku Soumarský most – Pěkná; splouvání však není povoleno např. na Vydře v úseku Antýgl – Čenkova pila, který vede územím I. zóny, byť úseky nad Antýglem i pod Čeňkovou pilou splout lze, tyto úseky se však již nacházejí mimo I. zónu). Případné povolení splouvání Kamenice na celém území NP České Švýcarsko, jak navrhuje, by naopak zahrnovalo i cca 8 km dlouhý úsek v I. zóně NP, což by

2/3

v žádném našem národním parku nemělo obdoby. Pro úplnost je také třeba uvést, že splouvání naopak není povoleno na celém úseku řeky Dyje v Národním parku Podyjí, která, obdobně jako většina úseku řeky Kamenice v NP České Švýcarsko, protéká územím zařazeným do I. zóny NP. Je tedy zřejmé, že při případném povolování splouvání řek na území NP zohledňovaly správy všech našich národních parků v první řadě zájmy ochrany přírody, tj. zejména zranitelnost na vodu vázaných cenných ekosystémů zařazených do I. zón národních parků.

Vážený pane Veselý, věřím, že Vás výše uvedené argumenty přesvědčily o tom, že povolení splouvání řeky Kamenice na území NP České Švýcarsko není z řady důvodů žádoucí. Nebráníme se však navázání užší spolupráce např. při čištění vodních toků od naplavených odpadků. Domnívám se, že v tomto ohledu se naše názory nijak neliší.

Děkuji za pochopení

Mgr. Richard Nagel
ředitel odboru veřejných vztahů